

Dag at staa uden Arbejde; thi Staten kan jo ikke saadan lukke Forretningen som de private. Hvis det var private, der drev vore Statsinstitutioner, var de nødte til at lukke. Naar f. Eks. Postvæsenet giver et Underskud af ca. 1 Million Kr. aarlig, vilde et Privatselskab ikke kunne holde det gaaende ret længe; og for Statsbanernes Vedkommende er Billedet heller ikke lyst.

Jeg mener derfor, det er fuldt forsvarligt fra Regeringens og Rigsdagens Side at erklære, at vi ikke vil tage Hensyn til den Nedgangsperiode, som vi antagelig staa overfor, ja, som allerede er begyndt, med Hensyn til Velstanden i de private Erhverv, men vi vil foreløbig indtil dette Finansaars Udløb vedblive at udbetale det samme Beløb i Konjunkturtillæg som hidtil og saa overveje, hvordan Forholdet efter den Tid skal være.

I Motiverne til Lovforslaget har den højtærede Minister gjort den Bemærkning, at han vil søge gennem Lønningsraadet i den kommende Tid at faa overvejet Muligheden af indenfor de givne finansielle Rammer at finde en Ordning til Fordel for Forsørgerne. Dette Spørgsmaal, Hensynet til Forsørgerne, har været brændende gennem mange Aar, men man er hidtil ikke kommet nogen Vegne. Vi havde Spørgsmaalet fremme i Lønningskommissionen, men en særlig Hensyntagen til Forsørgerne blev opgivet under Forhandlingerne saavel i Lønningskommissionen som her i Rigsdagen. Jeg synes ellers, at hvis der kunde findes en Form derfor, var det fuldt forsvarligt at give Forsørgerne en Særstilling. Der er en urimelig Forskel mellem Levevilkårene for dem, der er Forsørgerne, og for dem, der ikke er Forsørgerne. De Mennesker, der ikke har Familie, og som nyder de Lønninger, jeg her har skitseret, er hævet meget over deres Kolleger i de samme Klasser, som har Hustru og adskillige Børn at forsørge. Der blev gjort et lille bitte Forsøg i den omtalte Retning ved Tjenestemandslovens Gennemførelse i Fjor, et Forsøg, som jeg ganske vist mener var meget mislykket, idet man ved det Forlig, som blev sluttet mellem den daværende Regering og Tjenestemændene, og som jo til Dels blev tiltraadt her i Rigsdagen, forhøjede Dyrtidstillæget for Forsørgerne fra 540 Kr. til 702 Kr., medens man for de ugifte, Ikke-Forsørgerne, blev staaende ved de 360 Kr.; men man bibeholdt Bestemmelsen om, at fremtidig skulde Dyrtidstillæget for de ugifte, Ikke-Forsørgerne, være to Trediedele af, hvad de andre fik. Nu gik det saaledes, at Dyrtiden forøgedes saa betydeligt i det forløbne Halvaar, at Dyr-

tidstillæget steg for alle. Men hvis vi tænker os det Tilfælde, at Dyrtiden var gaaet nedad, saaledes at Forsørgerne havde f. Eks. 2 Gange 54 Kr. mindre i Dyrtidstillæg, end de har haft nu i Sommer, vilde vi have haft det Særsyn, at de unge, Ikke-Forsørgerne, vilde have faaet et Tillæg til deres Dyrtidstillæg. Altsaa, i samme Øjeblik, som det gik ned for Forsørgernes Vedkommende med 104 Kr., vilde det være gaaet opad med et ganske vist ikke stort Beløb, 36 Kr. tror jeg, for Ikke-Forsørgerne. Paa den Maade skulde man ikke gerne indrette det. Skal vi naa et Resultat, skulde vi se at faa nye, tidssvarende, retfærdige Bestemmelser, som kunde holde i Fremtiden.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til velvillig og hurtig Fremme her i Tinget.

Valdemar Olsen: Angaaende den første Del af dette Forslag, som gaar ud paa at forandre Stedstillæget, har jeg intet at bemærke; mit Parti kan fuldt ud slutte sig til Forslagets Bestemmelser om Stedstillæggets Forandring.

Hvad derimod angaar den anden Del af Forslaget, som gaar ud paa at bibeholde det nuværende Konjunkturtillæg ogsaa i de kommende 3 Maaneder, da maa jeg meget beklage, at mit Parti ikke er enig med den højtærede Regering, idet mit Parti mener, at man ikke kan byde Tjenestemændene det relativt lave Konjunkturtillæg, efter at Livsforholdene er steget i Pris, som de er i dens senere Tid. Den højtærede Finansminister udtalte ved Fremsættelsen, at han tænkte paa at anmode Lønningsraadet om i Løbet af de kommende 3 Maaneder at udarbejde et nyt Lønningsforslag indenfor samme finansielle Ramme, som Loven af 12. September 1919 byder, under Hensyn til, at der blev givet Forsørgerne noget mere og de ugifte noget mindre; det vil altsaa sige, at der skulde tages fra de ugifte og gives til de gifte. Jeg maa da straks sige, at den højtærede Minister ikke maa paaregne Tilslutning til en saadan Ordning fra det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. At tage af Lønningerne fra de ugifte eller overhovedet at tage noget af det, som Tjenestemændene har faaet i Løn, det kan vi under ingen som helst Omstændigheder være med til. Vor Stilling til et Forsørgertillæg skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa, da det Spørgsmaal ikke foreligger i Øjeblikket; det Spørgsmaal vil mit Parti tage Stilling til, naar det en Gang kommer til at foreligge. Men saa meget kan jeg i hvert Fald sige, at naar det skal gaa til paa den Maade, at man vil tage